

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219204354
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2219204354.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: Q. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. B., Ul. X.. B. XXXX/XX, zastúpeného AK: JUDr. Helena Buzgóová, so sídlom Dunajská Streda, Alžbetínske námestie 2, proti žalovanému: W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. B., C. XXX/X, o zaplatenie 6.000,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 17C/33/2019-54 zo dňa 28. augusta 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.000,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.000,- Eur od 16.5.2019 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. Právne rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou ust. § 657, § 658 ods. 1, § 559, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., s poukazom aj na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie právne uzavrel, že žalobca uplatnený nárok preukázal, preto žalobe vyhovel. V konaní mal preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá písomná zmluva o peňažnej pôžičke vo výške 6.000,- Eur s tým, že v období februára 2017 došlo k faktickému odovzdaniu uvedenej hotovosti tvoriacej pôžičku a jej prevzatiu žalovaným, a to pri výbere tejto sumy z banky. Strany si pôžičku dohodli bez úrokov a s lehotou vrátenia pôžičky do 15.5.2019. Žalobca svoj záväzok spočívajúci v požíčovaní peňazí (6.000,- Eur) riadne splnil (splnenie záväzku žalobcu zo zmluvy o pôžičke nebolo medzi stranami sporné, a ani akýmkoľvek spôsobom popierané zo strany žalovaného), žalovaný však pôžičku (požičané peniaze) do uplynutia dohodnutej lehoty, v žiadnej forme nevrátil, ani sčasti, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť a dostal sa do omeškania s vrátením pôžičky. Procesnú obranu žalovaného spočívajúcu v tvrdenom splnení záväzku vrátiť pôžičku, a to ešte pred uplynutím dohodnutej lehoty splatnosti považoval okresný súd za bezpredmetnú a účelovú, s poukazom na čl. 8 a § 151 Civilného sporového poriadku, pretože žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu o nevrátení požičaných peňazí (pri ktorom tvrdení súd rešpektoval negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia /niečoho/ majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje) účinne nevyvrátil a vo vzťahu k svojim skutkovým tvrdeniam o vrátení

pôžičky prostredníctvom plnenia tretej osoby, a to otca žalovaného neunesol dôkazné bremeno, keďže tieto svoje tvrdenia počas celého konania (vrátane ústneho pojednávania) žiadnymi priamymi a ani nepriamymi dôkazmi nepodložil. Žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy 6.000,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 16.5.2019 (deň nasledujúci po dni splatnosti vrátenia pôžičky) až do zaplatenia, keďže sa žalovaný nepochybné dostal s plnením tohto svojho záväzku do omeškania. Ostatné námietky a argumenty žalovaného neboli rozhodujúce pre meritórne rozhodnutie veci a preto ich okresný súd vyhodnotil ako právne irelevantné a z dôvodu hospodárnosti konania sa s nimi podrobnejšie nevysporiadal.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v spore úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. čistý úspech žalobcu predstavuje 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie (v spojení s doplnením zo dňa 16.3.2018), ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na nové konanie s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), c), f) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že od začiatku poskytnutie pôžičky nepopieral, trval na tom, že tieto peniaze boli v celej výške, a to jednorazovo, avšak v jeho mene, vrátené jeho otcom Mgr. W. S. z peňazí, ktoré získal predajom osobného motorového vozidla, a ktoré po prevzatí kúpnej ceny za auto od kupujúceho ešte dňa 13.3.2017 odovzdal priamo k rukám žalobcu, ktorý ich riadne prevzal. Za účelom preukázania tejto rozhodujúcej okolnosti vo veci navrhoval vypočúť ako svedka otca Mgr. W. S. a mal za to, že otec bude v procesnom postavení svedka riadne vypočutý. Okresný súd však podľa § 180 Civilného sporového poriadku vec bez jeho osobnej prítomnosti prejednal, oboznámil sa výlučne iba s listinnými dôkazmi a rozhodol v jeho neprospech. Platí, že neprítomnosť svedka, prípadne na výsluch predvolanej strany je dôvodom na odročenie pojednávania v tom prípade, ak sa má na takomto ďalšom pojednávaní vykonať len tento dôkaz, čo platí pre tento prejednávany prípad, pretože vo veci mal byť vypočutý jediný svedok, a to Mgr. W. S., k čomu však okresný súd nepristúpil, v takomto prípade malo byť pojednávanie odročené. K odročeniu pojednávania malo dôjsť aj za epidemiologickej situácie, keďže pojednávanie sa konalo dňa 28.8.2020 a Úrad verejného zdravotníctva s účinnosťou od 6.7.2020 vydal Opatrenie pri ohrození verejného zdravia, ktorým sa nariadila domáca izolácia s dôrazom na to, že svedok patrí k rizikovej skupine priamo ohrozenej časti obyvateľstva z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej situácie na území Slovenskej republiky vládou SR a to Uznesením vlády SR č. 111 a pandémie ochorenia COVID - 19 (vyhlásenej dňa 11.3.2020 Generálnym riaditeľom Svetovej zdravotníckej organizácie).

6. Žalobca odvolanie nepodal k odvolaniu žalovaného sa vyjadril tak, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Trvá na tom, že požičanú sumu 6.000,- Eur mu žalovaný nevrátil, inak by nezhájil konanie. Tvrdenia odvolaní sú nepravdivé a účelové.

7. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný tak, že uviedol identickú argumentáciu uvedenú už v odvolaní.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobe v celom rozsahu vyhovel (suma

6.000,- Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 6.000,- Eur od 16.5.2019 do zaplataenia), a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

11. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku (aj rozsahu napadnutého rozsudku). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť v napadnutom rozsahu a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi, ktorý vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové podstatné skutkové či právne argumenty než tie, ktoré uviedol už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vysporiadal.

12. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

13. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.6.2010, sp. zn. 3 Cdo 325/2009).

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal na okresný súd žalobu dňa 13.11.2019. Dňa 5.12.2019 vydal platobný rozkaz č. k. 17C/33/2019-29 zo dňa 5.12.2019, ktorým návrhu vyhovel v celom rozsahu. Dňa 19.12.2019 bol žalovanému doručený platobný rozkaz so žalobným návrhom a poučením o procesných právach a povinnostiach strán sporu (ktoré okrem iných obsahovalo aj poučenie podľa § 153 a § 154 Civilného sporového poriadku). Dňa 2.1.2020 doručil žalovaný okresnému súdu odpor, v ktorom neuznal uplatnenú pohľadávku žalobcu v celom rozsahu a navrhol žalobu zamietnuť. Poprel tvrdenie, že je dlžníkom, pretože suma 6.000,- Eur bola žalobcovi v celej výške vrátená dňa 13.3.2017 a to bezodkladne z peňazí, ktoré mu odovzdal otec (Mgr. W. S.) priamo z k rukám žalobcu a to z kúpnej ceny z odpredaného auta, a to v hotovosti. Žalovaný tiež tvrdil, že žalobca je psychicky labilný a má mentálnu poruchu, čo vyplýva z jeho správania sa pri viacerých udalostiach popísaných v odpore žalovaného. Uznesením č. k. 17C/33/2019-36 zo dňa 7.2.2020 okresný súd zrušil platobný rozkaz. Dňa 21.5.2020 bolo žalovanému doručené predvolanie na pojednávanie dňa 28.8.2020 (spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach strán sporu, ktoré okrem iných obsahovalo aj poučenie podľa § 153 a § 154 Civilného sporového poriadku). Na pojednávaní dňa 28.8.2020 (zápisnica na čl. 50-51) okresný súd pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, vyhlásil dokazovanie za skončené a zároveň vyhlásil napadnutý rozsudok.

15. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplynulo (čo nebolo ani medzi stranami sporu sporné), že strany uzavreli písomnú zmluvu o pôžičke, podľa ktorej žalobca poskytol žalovanému na účely začatia podnikania v hotovosti sumu 6.000,- Eur ako bezúročnú pôžičku, ktorú sa mu žalovaný zaviazal vrátiť do 15.5.2019. Spornou zostala skutočnosť, ktorú žalovaný uviedol ako svoju obranu, že požičanú sumu 6.000,- Eur vrátil žalobcovi dňa 13.3.2017 v hotovosti jeho otec Mgr. W. S..

16. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

17. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení podľa § 132 ods. 1 CSP alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

18. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá sice navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

19. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením bremena tvrdenia a dôkazného bremena (preukázania tvrdených skutočností). Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je potom určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore je závislé na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného.

20. V spore o vrátenie požičanej sumy aj v zmysle úverovej zmluvy nesie veriteľ bremeno tvrdenia, že s dlžníkom ako žalovaným uzavrel zmluvu o pôžičke, a že žalovaný pôžičku riadne a včas nevrátil. Z tohto bremena tvrdenia pre žalobcu potom vyplýva bremeno dôkazné, a to pokiaľ ide o preukázanie tvrdenia, že zmluva bola uzavretá a požičané finančné prostriedky dlžníkovi odovzdal. Ak sa chce úspešne brániť žalovaný, musí tvrdiť, že požičané finančné prostriedky v zmysle úverovej zmluvy vrátil a o svojom tvrdení ponúknuť dôkazy. V posudzovanej veci bolo preto na žalovanom, aby tvrdil a preukazoval zaplatenie finančnej sumy v zmysle predmetnej písomnej zmluvy o pôžičke.

21. V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvostupňovom konaní neboli produkované. Krajský súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelým“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. Je preto vždy na strane, ktorá tvrdí, že jej práva boli dotknuté, aby preukázala, že jej nárok patrí. Pri predložení dôkazov, ktoré dávajú jasný a zrozumiteľný doklad o jeho práve, možno žalobe vyhovieť.

22. Ak teda žalovaný tvrdil, že žalovanú sumu žalobcovi zaplatil (dňa 13.3.2017 prostredníctvom svojho otca Mgr. W. S.) bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie

tejto skutočnosti. S námietkou žalovaného, že navrhol vypočuť ako svedka Mgr. W. S. sa odvolací súd nestotožnil, a to s poukazom na obsah spisu označeného už v odseku 14, z ktorého vyplýva, že žalovaný sa písomne vo veci vyjadril (iba) podaným odporom zo dňa 2.1.2020, v ktorom však takýto dôkaz vykonať nenavrhol (a nenavrhol ani svoj výsluch). A hoci bolo žalovanému dňa 21.5.2020 riadne doručené predvolanie na pojednávanie dňa 28.8.2020, tohto sa nezúčastnil a svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil.

23. Podľa § 180 CSP po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

24. Ak súd zistí neprítomnosť niektorej z predvolávaných osôb, rozhodne, či sa bude pojednávanie konať v jej neprítomnosti, teda či je, resp. nie je jej účasť nevyhnutná, a otvorí pojednávanie. Ak by rozhodol, že pojednávanie sa nebude konať v jej neprítomnosti, odročí pojednávanie (pozri § 183 a § 184 CSP). Ak rozhodne, že jej účasť nie je nevyhnutná, uznesením rozhodne, že sa bude pojednávať v jej neprítomnosti. Ide o uznesenie o vedení konania, ktoré je len vyhlásené, nevyhotovuje sa písomne (pozri § 235 CSP). Výrok takéhoto uznesenia znie napríklad: „Súd bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu.“

25. Podľa § 183 ods. 1 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

26. Podľa § 183 ods. 2 CSP strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

27. Nová právna úprava odročenia pojednávania si dala za cieľ zredukovať aplikačné problémy súvisiace s dĺžkou súdnych konaní, a tým prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonomie. Predkladateľ Civilného sporového poriadku uviedol, že odročovanie pojednávania podľa predchádzajúcej právnej úpravy predstavovalo jeden z kľúčových problémov slovenského civilného procesu, preto nová právna úprava sprísňuje podmienky odročovania pojednávania. Pojednávanie sa môže odročiť len na základe rozhodnutia súdu, a to bez návrhu strany alebo na návrh strany. V obidvoch prípadoch môže byť pojednávanie odročené len z dôležitých dôvodov. Súd môže bez návrhu strany odročiť pojednávanie napríklad pre neprítomnosť predvolaných osôb, ak je ich účasť nevyhnutná, alebo z dôvodu podľa § 181 ods. 4 CSP, prípadne ak potrebuje vykonať ďalšie dôkazy (pozri aj § 182 CSP), môže tak urobiť aj z iných dôvodov na strane súdu (napr. práceneschopnosť konajúceho sudcu). Súd môže rozhodnúť o odročení pojednávania aj na návrh strany. Tento návrh môže byť stranou podaný pred pojednávaním alebo aj počas prebiehajúceho pojednávania. Ak je návrh na odročenie pojednávania podaný pred pojednávaním, pojednávanie môže byť odročené len vtedy, ak sú kumulatívne splnené dve podmienky. Prvou je, že pre nemožnosť dostaviť sa na pojednávanie sú dané dôležité dôvody, druhou, kumulatívne splnenou, je to, že nemožno od strany alebo jej zástupcu spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Návrh strany na odročenie pojednávania musí obsahovať všeobecné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 127 ods. 1 a 2 CSP, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky tohto konania, ako aj osobitné náležitosti vyžadované v ustanovení § 183 CSP, t.j. dôvod odročenia a telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorých ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania. Návrh môže byť urobený písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Ak je návrh urobený v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, nie je potrebné ho dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovaný podľa osobitného predpisu, keďže nejde o podanie vo veci samej (pozri § 125 ods. 2 CSP). Návrh musí byť súdu oznámený bezodkladne po tom, čo sa strana o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Súd môže zväziť prípadnú aplikáciu § 128 CSP v prípade, ak ide o neúplné alebo nezrozumiteľné podanie.

28. S námietkou žalovaného, že pojednávanie malo byť odročené z dôvodu neprítomnosti jediného svedka Mgr. W. S., ktorého navrhol vypočuť sa odvolací súd nestotožnil. Poukazujúc už na uvedené v odseku 20, keď podľa obsahu spisu žalovaný návrh na vykonanie dôkazu - vypočutie svedka (Mgr.

W. S.) nenavrhol, pojednávania dňa 28.8.2020 sa nezúčastnil (bez akéhokoľvek ospravedlnenia), hoci predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené (už) dňa 21.5.2020, teda okresný súd postupoval správne ak podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovaného a vo veci (aj) rozhodol, keď zo strany žalovaného (ani žalobcu) neboli navrhnuté dôkazy, ktoré by mal okresný súd vykonať a za tým účelom odročiť pojednávanie konané dňa 28.8.2020 (za účelom doplnenia dokazovania). Ani ďalšia námietka žalovaného vzťahujúca sa k epidemickej situácii ku dňu pojednávania 28.8.2020 s poukazom na osobu Mgr. W. S. ako rizikovej osoby neobstojí, keďže návrh na vypočutie Mgr. W. S. nebol podaný. K uvedenému odvolací súd dodáva, že okresný súd neporušil ani § 3 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení k 28.8.2020, ak vo veci konal a dňa 28.8.2020 pojednával.

29. S poukazom na vyššie uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe vyhovel, keďže žalovaný neunesol dôkazné bremeno o vrátení požičanej sumy, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd po vysporiadaní sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok, včítane správneho závislého výroku o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého) potvrdil.

30. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa ním osobitne vysporiadavať, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu považoval za vecne správne. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

31. Žalobca má voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).